

Aftur ferða- mannatos

Aftur hoyrdu vit í útvarpinum fyrrakvældið ferðavinnu-
boð okkara greiða frá arbeiði
teirra, og eisini var høvi hjá
fólki at ringja og seta teimum
spurningar.

Niðurlagið var allan vegin eitt
og hitt sama. Vit formáa okk-
um enn ov lítið innan hesa
vinnu, fáa alt ov lítið burtúr
fremmandafólkunum.

Semja var um, at meira kundi
fáast burtúr, eisini um onkr-
ar av leiðunum, sum gangast
kundu. Men tað sum koma
mátti, spurningurin um inn-
tøkuújavnnar av hesi vinnu
millum Havnina og útjaðara-
økini, stóð tá avtornaði rættu-
liga ósvaraður.

Suðringur, sum segði seg
hava almikið at bjóða ferða-
fólki — besta vistarhald fyri
heilar sje ymiskar prísir,
segði seg í ár bert at hava
hýst fyra fremmandafólki
og at orsøkin til henda líta lut
var ov vánalig samskipan inn-
an vinnuna og ov vánalig upp-
lýsing frá flutningsfeløgnum
til tey ferðandi um møguleik-

arnar uttanfyri Havnina.

Um ikki beinleiðis afturvíst
varð av flutningsumboði
sagt, at so vánalig var upplýs-
ingin kortini ikki, men at
nógva fremmandafólkið
støðgaði so stutt í Føroyum
ávegis til Íslands, at stundir
neyvan vóru at fáa tær drúgv-
aru útferðirnar.

Lurtari í Klaksvík, sum eisini
hefur sínar royndir innan
hesa vinnu, segði hinvegin, at
skuldu útjaðaraøkini fáa
størri lut í ferðafólkaintøk-
unum, áttu og skuldu hesi øki
sjálvi taka sær um reiggj fyri
at bøta um tilboðini til frem-
mandafólkið.

Tvey heilt øvugt sjónarmið
frá umboðum, sum hvørt í
sínnum øki høvdu somu trup-
ulleikar sammett við Havn-
ina.

At vánaligara sambandið við
Suðuroynna enn t.d. Klaks-
víkina helst gevur suðuroy-
ingum minna lutin av hesum
møguligu inntøkum, er einki
at ivast í. Hinvegin má verða
loyvt ferðafólki, sum higar
kemur, at hava frælsi til sjálvi
at gera av, hvagar tey fara í
Føroyum, og her sum innan
alla sølu má liggja á honum,

sum »vørna« hefur, at selja
hana sum frægast.

Eingin føroyingur hefur hug
til at gera hesa vinnu so al-
menna, at talan nakrantíð
kann gerast um álagt kvota-
býti av ferðandi til tey ymsu
økini.

Sjálvsagt skal fremmanda-
fólkið upplýstast um møgu-
leikarnar kring landið alt, við
komuna til Føroya, men hetta
skal so sanniliga gerast av
vinnuni sjálvari. Eins vitleyst
er at draga hitt almenna upp í
við pengum til hvørt náttúrus
kring landið.

Hetta er so jánkasligt, smá-
ligt og beinleiðis kraddugt, at
orð eru ikki fyri tí — ein sonn
landaskomm. Sjálvsagt er
hesin parturin ein kommunal
uppgáva, sum loysast skal
eftir tørvi í bygð sum í bý.

Skal hetta vera skilið, skal
henda møguliga nýggja vinna
longu frá byrjan lagast eftir
mest fyrirtakskøvandi stalin-
istiskum prinsippum, mugu
vit heldur fyrr sum seinni
skjóta ein hvítan píll eftir
henni og vanda orku okkara
aðrar vegir — og als einki
skilgott kann spyrjast burt-
úrur nøkrum ferðavinnutosi,

um vit ikki samstundis sleppa
undarligu fatan okkara av, at
hesi fremmandu skulu met-
ast og vigast sum onnur
»plyndringsobjekt«. Sann-
leikin er helst tann, at tey
allarflestu ikki hava so nógva
at brúka útyvir ferðina higar
og innlendisferðing við skip-
um okkara, og samanumtikið
er hetta jú ikki minni enn
einki.

Vit hava skjótt mist talið á
ráðunum øllum, sum sett
hava verið til at reika fyri ein-
ari móguligari føroyskari
ferðamannavinnu. Okkurt er
komið frá teimum, helst nóg
mikið til vinnurekandi partin
at arbeiða við fyribils, men er
samstarvið millum tey vinnu-
rekandi so vánaligt, áhuga-
málina so ymisk og viljin til
eisini sjálvi at loysa egnar
trupulleikar so misjavnur,
sum sendingin fyrrakvældið
bar boð um, eru vit samanum-
tikið kanska komin hartil, at
eisini ferðamannavinnu-
møguleikarnir í Føroyum hava sínar
náttúrligu avmarkingar.

sosigaley

Dimmalætting
14. SEPTEMBER

DAGBLAÐIÐ
14. SEPTEMBER

14. SEPTEMBER

14. SEPTEMBER

14. SEPTEMBER

14. SEPTEMBER

Sambandsflok- urin er ótolin

Eins og flest allir føroysk-
ir veljarar hefur eisini
Sambandsflokkurin sett
stórt álit á hesa sam-
gonguna og ikki minst
Javnaðarflokkin. Eftir
skriving Dimmalættingar
at døma roknar Sam-
bandsflokkurin við, at
Javnaðarflokkurin megnar
tað Sambandsflokkurin
ikkimagnaði tá hann sat í
landsstýri.

Gloymdi veljarin árin
1985-89, so hefur hann
ikkim gloymt lyftini fyri
valið 1990: Gongd aftur á
samsfelagið! Arbeiðið til
allar vinnuførar hendur!
Tú hoyrir meiniga mannin
og meinigu konuna javn-
an spyrja um hetta, alla-
staðni, har tú hittir tey.

Hvussu leingi skulu tey
biða? Inntil olja er funnin?
Tá landið er aftotað? Ella
hvast?

Tað var hetta, vit í sein-
astu hósðagsoddagrein
okkara mintu oddafiskar-
nar í verandi landsstýri á.
Fólk krevja, at hesi lyfti
verða hildin, so gerandi-
dagurin aftur fær eina
veruliga lúmsmeining og
tilveran aftur fær eitt
veruligt lúmsinnihald.

Uppfyllir Javnaðar-
flokkurin ikki lyfti síni —
NU! — so kann veljarin og
alt Føroya fólk uttan at
ivast tilskila honum lut í
sama »rósi«, kendi danski
mentamaðurin Louis Mie-
he-Renard á sinni gav
bróðurflokkinum í Dan-
mark:

»Sosialdemokraterne er
som duerne på Rådhus-
pladsen. Nede på jorden

spiser de af hånden.
Højt til vejrs skider de
på folk«.

Okkurt afturfyri

Dimmalætting hefur havt
samroðu við varaforseta
EF's, Henning Christoff-
ersen. Í samrøðuni sigur
hann millum annað:

Okkum danir, av av-
gjort minni týðningi fyri
teir, ið koma úr Portugal,
Spania, Onglandi ella
Frankríki. Teir hava
sjálvir eisini minni
oyggjabólkar, sum krevur
serligt fyrilit, og tí er tað
ikkilætt at fáa hesi lond
at skilja okkara støðu.

Í samrøðuni leggur
Henning Christoffersen
eisini dent á, at vit í Fø-
royum mugu hugsa um, at
EF longu hefur avtalar

við nógva lond, og nokur av
hesum londum eru til
stoddar sum Føroyar. Tí
kann EF ikki í viðurski-
ftunum við Føroyar vikja
frá teimum meginreglum,
sum hava verið brúktar
yvir fyri øðrum.

— Okkara grundlegg-
andi meginregla er, at um
eitt land vil hava atgongd
til EF-marknaðin uttan at
gjalda toll og avgjöld,
vilja vit — tá tað snýr seg
um fisk — krevja, at fiski-
menn innan felagsskapin
eisini hava loyvi at fiska í
havøkinum hjá avvarðan-
di landi. Minnist til, sigur
Henning Christoffersen,
at fyri fleiri av limalond-
unum er fiskivinnan í
Norðuratlantshavi umráð-
andi, og har eru tey fyrilit,
sum eru av alstórum týð-
ningi fyri føroyingar og

Aftur eitt kongadømi

Hóast Føroyar ikki eru
skrúsettar sum eitt
sjálvstøðugt konga-
dømi, er mangt sum
bendir á, at vit hava
fleiri stórr og smærri
kongadømi í Føroyum.
Hesi tykjast at virka
við egnum lógum og
reglum uttan mun til
hvast verður roknað sum
vanlig samfelagsupp-
fatan, vit ella skil. Hesi
føroysku kongadømini
stýra snøgt sagt sær
sjálvum.

Hesi kongadømi eru
at finna innan ta
privata, almenna og tað
sokallaða hálvalmenna.
Aðrastaðni í blaðnum
í dag hava vit enn eitt
dømi um eitt tilfikt
kongadømi. Kongurinn
er sjórin fyri Tekniska
Skúla í Havn. Hann er

Skúlin og hann er eisini
Skúlaheimið. Hann ger
sum hann vil og hefur
vald sum tykist at vera
enn størri enn hjá
kongum flest. (Ein
annar tekniskur kongur
situr í síni ovastu hædd
norðuri í Klaksvík).

Við Marknagilsvegin
hefur hann sítt
skúlaheim, og sigur
hann, at heimið skal
standa tómt, — ja so
stendur tað tómt. Hetta
hóast tørvur á íbúðum
til lesandi er alstórvur.
Og eingin talar at. 92
sengur - 19 búfólk. Her
er sparing við líti.

...Eitt pinkalítið
oyggjaland í Atlant-
shavið er...Hóast lítið er
tað samfelagsliga á-
hugavert á altjóða støði.